

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 26 aprilie 2018 – Grup Servicii Petroliere SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Cauza C-291/18)

(2018/C 259/36)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Grup Servicii Petroliere SA

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Întrebările preliminare

- 1) Dacă articolul 148 litera (c) raportat la litera (a) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ se interpretează în sensul că scutirea de la taxa pe valoarea adăugată se aplică în anumite condiții livrării unei platforme de foraj marin autoridicătoare, respectiv dacă platforma de foraj marin autoridicătoare se încadrează în noțiunea de „navă” în înțelesul normei juridice de drept al Uniunii Europene, câtă vreme norma respectivă reiese că reglementează, potrivit titlului capitolului 7 din directivă, „scutiri legate de transportul internațional”?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, dacă din interpretarea articolului 148 litera (c) raportat la litera (a) din Directiva 2006/112/CE rezultă condiția esențială pentru aplicarea scutirii de la taxa pe valoarea adăugată în sensul că, în exploatarea sa (ca activitate comercială/industrială), platforma de foraj marin autoridicătoare, care a navigat până în largul mării, trebuie să se afle acolo în mod efectiv în stare de mobilitate, plutire, prin deplasare pe mare, dintr-un punct într-altul, o durată de timp mai mare decât cea în care se găsește în stare staționară, imobilă, ca urmare a activității de forare pe mare, respectiv dacă activitatea de navigație trebuie să fie în mod efectiv preponderentă față de cea de forare?

⁽¹⁾ Directiva TVA 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 26 aprilie 2018 – Sindicato Nacional de CCOO de Galicia/Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

(Cauza C-293/18)

(2018/C 259/37)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sindicato Nacional de CCOO de Galicia

Pârâte: Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că lucrătorii angajați în conformitate cu articolul 20 din Legea nr. 14/2011 din 1 iunie 2001 privind știința, tehnologia și inovația intră în domeniul de aplicare al Acordului-cadru privind munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP, care a condus la adoptarea Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽¹⁾?
- 2) Indemnizația pentru încetarea contractelor de muncă trebuie considerată o condiție de încadrare în muncă în sensul clauzei 4 din acordul-cadru?
- 3) În cazul unor răspunsuri afirmative, încetarea contractului de muncă al lucrătorilor angajați în conformitate cu Legea nr. 14/2011 din 1 iunie 2001 privind știința, tehnologia și inovația și încetarea contractului de muncă pe durată nedeterminată din motive obiective, realizată în conformitate cu articolul 52 din Statutul lucrătorilor, trebuie considerate comparabile?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ, există vreun motiv legal pentru diferențele respective?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 30 aprilie 2018 – Mediterranean Shipping Company (Portugal) – Agentes de Navegação SA/Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

(Cauza C-295/18)

(2018/C 259/38)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din procedura principală

Apelantă: Mediterranean Shipping Company (Portugalia) – Agentes de Navegação SA

Intimați: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 din Directiva 2007/64/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că executarea unui ordin de plată de debitare directă emis de o întreprindere terță cu privire la un cont care nu îi aparține și al cărui titular nu a încheiat cu instituția de credit nici un contract de servicii de plată pentru o tranzacție unică și nici un contract cadru de prestare de servicii de plată trebuie considerată inclusă în domeniul său de aplicare, definit în articolul respectiv?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară și având în vedere aceste împrejurări, se poate considera că respectivul titular al contului este un „utilizator al serviciilor de plată” în sensul articolului 58 din directiva menționată?

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO 2007, L 319, p. 1).